

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 12-03-2020
Enhed: MEDINT
Sagsbeh.: DEPCRV
Sagsnr.: 2002413
Dok. nr.: 1132851

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 12. mart 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 3 (L 133 – Forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger mod smittesomme og andre overførbare sygdomme (Udvidelse af foranstaltninger til at forebygge og inddæmme smitte samt sikring af kapacitetsmæssige ressourcer m.v.)) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Ellen Trane Nørby, Jane Heitmann og Martin Geertsen (V).

Spørgsmål nr. 3:

”Ministeren bedes redegøre for, hvorfor det findes hensigtsmæssigt, at der med lovforslaget med § 1, nr. 10-14 (ændring af § 11 hhv. § 12) sker en centralisering af beslutningskompetencen fra Epidemikkommissionerne til ministeren. Og i hvilke sammenhænge forventes denne ændring at være nødvendig?”

Svar:

Det er korrekt, at der med lovforslaget § 1, nr. 10-15 foreslås en ændring, så det fremover ikke vil være epidemikkommissionerne, der kan iværksætte foranstaltningerne i medfør af kapitel 3 og 4, men derimod sundheds- og ældreministeren.

Formålet er todelt: Dels at opnå en bedre koordination af de foranstaltninger, som måtte være nødvendige at gennemføre, hvor kompetencen samles ét sted. Dels at opnå en større fleksibilitet i beredskabet, så sundheds- og ældreministeren kan trække på de myndigheder, som måtte være relevante i den givne situation.

Efter den foreslåede § 1, nr. 2, kan sundheds- og ældreministeren derfor bemyndige andre myndigheder, herunder epidemikkommissionerne, til at udøve de beføjelser, der i epidemiloven er tillagt ministeren.

Det bemærkes, at baggrunden for den gældende kompetencedeling i epidemiloven stammer fra en tid, hvor der i højere grad end i dag var et lokalt fokus ved udbrud af alment farlige sygdomme. Imidlertid viser den aktuelle situation med udbrud af COVID-19, at danskernes bevægelsesmønstre de senere år har ændret sig. Smitte spredes i dag over store geografiske afstande langt hurtigere end tidligere, og det giver behov for at kunne iværksætte foranstaltninger mere fleksibelt.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Camilla Rosengaard Villumsen